

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

CA „Garanție” SA împotriva SRL „Anturtrans-Nord”, intervenient accesoriu Zagorodnov Alexandr, Bordeniuc Ludmila, SRL „Prosper Consult”, SRL „GBS-Automotive”, SRL „Hermina”, AOAP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole”

(declararea nulității contractelor de asigurare)

împotriva deciziei din 10 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord

(dosarul nr: 2rac-59/25

Nr. PIGD 2-21053508-01-2rac-11062025-2)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. E. Balan)
Curtea de Apel Nord (jud. S. Grosu, A. Țihonschi, R. Holban)

18 septembrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de CA „Garanție” SA,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Gheorghe Stratulat, *Președinte,*

Ana Cucerescu,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 aprilie 2021, CA „Garanție” SA a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva SRL „Anturtrans-Nord”, intervenienți accesorii Zagorodnov Alexandr și SRL „GBS” reclamanta SA „Garanție” prin care a solicitat declararea nulității în temeiul dolului a contractului de asigurare de RCAI nr. ***** din 23.03.2020, încheiat între CA „Garanție” SA și „Anturtrans-Nord” SRL în privința autovehiculului de model Dacia Logan cu n/î ***** *****, precum și încasarea de la „Anturtrans-Nord” SRL, în beneficiul CA „Garanție” SA, a tuturor cheltuielilor judecătorești aferente soluționării acțiunii civile în cauză.

2. Ulterior, la 21 mai 2021, CA „Garanție” SA a formulat o cerere prin care și-a majorat pretențiile, solicitând: - declararea nulității în temeiul dolului a contractului de asigurare RCAI nr. ***** din 23.03.2020, încheiat între CA „Garanție” SA și „Anturtrans-Nord” SRL în privința autovehiculului de model Dacia Logan, n/î *****; - declararea nulității în temeiul dolului a contractelor de asigurare încheiate între CA „Garanție” SA și „Anturtrans-Nord” SRL și anume: contractului de asigurare RCAI nr. ***** din 21.12.2020, RCAI nr. ***** din 16.06.2020, RCAI nr. ***** din 12.06.2020, RCAI nr. ***** din 11.06.2020, RCAI nr. ***** din 11.06.2020, RCAI nr. ***** din 03.06.2020, RCAI nr. ***** din 30.05.2020, RCAI nr. ***** din 30.05.2020, RCAI nr. ***** din 28.05.2020, RCAI nr. ***** din 27.05.2020, RCAI nr. ***** din 26.05.2020, RCAI nr. ***** din 22.05.2020, RCAI nr. ***** din 18.05.2020, RCAI nr. ***** din 15.05.2020, RCAI nr. ***** din 15.05.2020, RCAI nr. ***** din 11.05.2020, RCAI nr. ***** din 17.04.2020; - încasarea de la „Anturtrans-Nord” SRL, în beneficiul CA „Garanție” SA, a tuturor cheltuielilor de judecată aferente soluționării acțiunii civile în cauză.

3. Reclamantul a indicat că la 01 februarie 2021, în mun. Chișinău, s-a produs un accident rutier între automobilul „Peugeot Partner” cu nr. de înmatriculare *****, condus de Guzun Serghei, și automobilul „Dacia *****” cu nr. *****, condus de Zagorodnov Alexandr. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 01.02.2021, vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Zagorodnov Alexandr, care deținea polița RCAI nr. ***** din 23.03.2020, valabilă pentru perioada 31.03.2020–30.03.2021, eliberată de CA „Garanție” SA în beneficiul „Anturtrans-Nord” SRL. În cadrul examinării dosarului de daună

RCAI nr. *****, reclamantul a constatat că autovehiculul „Dacia Logan” QZQ 156 era exploatat în regim de taxi încă din anul 2017, fapt necomunicat la încheierea contractului, unde a fost indicat modul de exploatare „Alte moduri”. Ca urmare, prima de asigurare achitată a fost de 1 178,10 lei, deși pentru regim taxi aceasta ar fi trebuit să constituie 2 217,60 lei. Din răspunsurile Agenției Naționale Transport Auto (nr. 07/3-1-2960 din 19.03.2021 și nr. 07/3-1-3503 din 02.04.2021) rezultă că autovehiculul era înregistrat și exploatat în regim de taxi, iar conducătorul auto deținea certificat de competență profesională valabil.

4. Reclamantul a invocat că pârâta a ascuns în mod intenționat aceste împrejurări esențiale privind riscul asigurat, pentru a achita o primă diminuată, ceea ce constituie dol prin reticență și temei de nulitate a contractului, potrivit art. 1840 alin. (1) și art. 341 alin. (1) și (2) Cod civil.

5. Ulterior, prin cererea de majorare a pretențiilor din 21 mai 2021, reclamantul a solicitat declararea nulității nu doar a contractului RCAI nr. ***** din 23.03.2020, ci și a altor 17 contracte RCAI încheiate cu „Anturtrans-Nord” SRL. În baza informațiilor oficiale furnizate de ANTA (răspuns nr. 07/3-1-4762 din 07.05.2021), s-a constatat că societatea exploata 17 autovehicule în regim de taxi sau transport național și internațional de mărfuri, deși la încheierea contractelor ar fi declarat un alt mod de exploatare. Reclamantul susține că aceste omisiuni au fost intenționate și au avut drept scop diminuarea primelor de asigurare, constituind temei de nulitate relativă a contractelor. Prin scrisoarea nr. 331 din 11.05.2021, a notificat pârâta despre declararea nulității celor 17 contracte și despre refuzul eventualelor despăgubiri.

6. La 16 decembrie 2021, în proces a fost atrasă, în calitate de intervenient accesoriu, Burdeniuc Lucia.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 14 februarie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, acțiunea a fost admisă integral.

8. Ulterior, prin decizia din 26 ianuarie 2023 a Curții de Apel Bălți, a fost casată integral hotărârea din 14 februarie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și remisă cauza la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

9. Prin încheierea din 25 octombrie 2023 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de CA „Garanție” SA împotriva deciziei din 26 ianuarie 2023 a Curții de Apel Bălți.

10. Prin încheierea din 6 noiembrie 2023, au fost atrași în proces BAR „Hermina” SRL și „Prosper Consult” SRL în calitate de intervenienți accesorii, iar la 21 decembrie 2023 a fost atrasă în proces AOAP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicole”.

11. Prin hotărârea din 20 martie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul Central, acțiunea a fost admisă. S-au declarat nule contractele de asigurare RCAI nr. ***** din 23.03.2020, RCAI nr. ***** din 21.12.2020, RCAI nr. ***** din 16.06.2020, RCAI nr. ***** din 12.06.2020, RCAI nr. ***** din 11.06.2020, RCAI nr. ***** din 11.06.2020, RCAI nr. ***** din 03.06.2020, RCAI nr. ***** din 30.05.2020, RCAI nr. ***** din 30.05.2020, RCAI nr. ***** din 28.05.2020, RCAI nr. ***** din 27.05.2020, RCAI nr. ***** din 26.05.2020, RCAI nr. ***** din 22.05.2020, RCAI nr. ***** din 18.05.2020, RCAI nr. ***** din 15.05.2020, RCAI nr. ***** din 15.05.2020, RCAI nr. ***** din 11.05.2020, RCAI nr. ***** din 17.04.2020, încheiate între SA „Garanție” și SRL „Anturtrans-Nord”. S-a încasat de la SRL „Anturtrans-Nord” în beneficiul SA „Garanție” suma de 100 lei, drept compensare a cheltuielilor de judecată. În rest cererea SA „Garanție” cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 2 aprilie 2024, avocata Angela Popil, în interesele AOAP Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule și, respectiv la 19 aprilie 2024, avocatul Iuri Tcaci, în interesele SRL „Anturtrans-Nord” au declarat apel împotriva hotărârii din 20 martie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul Central, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi soluții de respingerea integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 10 aprilie 2025, Curtea de Apel Nord a admis apelurile declarate de avocata Angela Popil, în interesele AOAP Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule și avocatul Tcaci Iuri, în interesele SRL „Anturtrans Nord”. S-a casează integral hotărârea din 20 martie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul Central, cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Garanție”. S-a încasat de la CA ”Garanție” SA în beneficiul SRL ”Anturtrans-Nord” cheltuieli de judecată suportate în instanța de apel în mărime de 4 025, 00 lei.

14. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, la momentul încheierii contractelor de asigurare a cărui nulitate se solicită a fi declarate, agentul de asigurare SRL „Prosper Consult” avea obligația de a verifica informația comunicată de către SRL „Anturtrans-Nord” în cererea de asigurare, în special în situația în care potrivit prevederile art. 31 alin. (1) din Codul transporturilor rutiere, Registrul operatorilor de transport rutier (în continuare Registru), este public și poate fi accesat și consultat, în mod gratuit, în format electronic, de către toți operatorii de transport rutier, cât și de către autoritățile publice. În acest context, instanța de apel a respins susținerea intimatei CA „Garanție” SA conform căreia

reprezentantul SRL „Prosper-Consult” nu ar fi avut posibilitatea verificării informațiilor comunicate de asigurat din cauza caracterului pretins confidențial al acestora, or accesibilitatea publică a Registrului exclude o atare apărare. În consecință, lipsa de verificare a informațiilor de către agentul de asigurare este o omisiune imputabilă exclusiv asiguratorului, prin reprezentantul său. Astfel, o asemenea conduită nu poate fi invocată pentru a justifica sancțiunea nulității relative a contractului de asigurare obligatorie RCAI nr. ***** din 23.03.2022 și nici a celorlalte contracte invocate în cererea de chemare în judecată de majorare a pretențiilor. Drept urmare, CA „Garanție” SA evită obligația de plată a despăgubirilor de asigurare cuvenite persoanei păgubite urmare a accidentului rutier din 01.02.2021, pe motiv că, SRL „Anturtrans-Nord” în mod dolosiv prin reticență, a trecut sub tăcerea faptul exploatării autovehiculelor în alt regim decât cel declarat de „Alte moduri” la încheierea contractelor de asigurare de RCAI, cu scopul de a obține o economie la calcularea și achitarea primei de asigurare aferente contractelor de asigurare, ceea ce constituie temei de nulitate. Situația din speța examinată în sensul art. 1838 alin. (1) Cod civil poate constitui temei de modificare rezonabilă a condițiilor contractuale, fie rezoluțiunea contractului de asigurare. Or la caz, ținând cont de faptul că asigurarea de răspundere civilă auto are caracter obligatoriu, motivele expuse nu puteau constitui temei de refuz în primirea și soluționarea cererii de asigurare de către CA „Garanție” SA, și respectiv nici nu poate fundamenta invocarea nulității relative a contractelor încheiate, intimatul la momentul încheierii contractelor de asigurare, fiind în drept de a solicita achitarea unei prime de asigurare mai mari.

15. Curtea de apel a menționat că, obligația de a recepționa și soluționa cererea de asigurare revine asiguratorului, iar nerespectarea acestei obligații contravine prevederilor legale imperative, care reglementează caracterul obligatoriu al asigurării RCA și comportamentul profesional al asiguratorilor în procesul de contractare. Având în vedere circumstanțele esențiale ale pricinii în raport cu normele legale sus-indicate, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în mod neîntemeiat a declarat nulitatea contractelor de asigurare obligatorie RCAI, reținând în mod eronat existența unui viciu de consimțământ sub forma dolului, imputabil SRL „Anturtrans Nord”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 10 iunie 2025, CA „Garanție” SA a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 10 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii din 20 martie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

17. Recurentul a invocat, drept temei al recursului, prevederile art. 432 alin. (1) lit. d) și e) din Codul de procedură civilă, menționând că apelurile declarate de BNAA și SRL „Anturtrans-Nord” au fost examinate fără atragerea efectivă și

citarea legală a persoanei păgubite SRL „GBS”, fiind în schimb citată o altă întreprindere care nu are nicio legătură cu litigiul dat. De asemenea, consideră că modul în care instanța a examinat cauza denotă o apreciere eronată a probelor, fapt ce a avut drept consecință adoptarea unei soluții greșite. Instanța de apel a reținut că SRL „Prosper Consult” acționa în raport cu apelanta SRL „Anturtrans-Nord” în calitate de agent de asigurare, fiind reprezentantul/mandatarul CA „Garanție” SA. Recurentul susține că aceste constatări sunt eronate, întrucât SRL „Prosper Consult” nu avea, în realitate, calitatea de agent de asigurare și nici de reprezentant al CA „Garanție” SA.

18. Mai susține că, atât anterior, cât și în prezent, accesul la datele din registrele operatorilor de transport rutier este restricționat/limitat, fiind posibil doar în baza unei adresări oficiale, cu îndeplinirea cerințelor privind motivarea solicitării de acces. A menționat că dispozițiile art. 1838 și 1839 nu împiedică asigurătorul să solicite constatarea nulității contractului de asigurare pentru dol. De asemenea, instanța de apel a lăsat fără apreciere probele referitoare la falsificarea semnăturilor olografe aplicate pe contractele de asigurare vizate în speță.

19. La 13 octombrie 2025, avocata Angela Popil, în interesele AOAP Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule, a depus o referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de CA „Garanție” SA, ca fiind vădit neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

21. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

22. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

23. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

24. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 10 aprilie 2025. Ulterior, la data de 14 mai 2025, decizia motivată a Curții de Apel Nord a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei terestre (Vol. III, f.d. 192).

26. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 10 iunie 2025 de către CA „Garanție” SA, a fost depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

27. Temeiurile de declarare a recursului sunt expres și limitativ prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)–f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că procedura de examinare a admisibilității recursului presupune verificarea încadrării motivelor invocate de recurent în temeiurile legale prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă.

29. Din analiza normelor menționate rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului este condiționată de exercitarea unui control de legalitate veritabil. În acest sens, legiuitorul a instituit un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile care nu sunt susținute printr-o motivare serioasă și pertinentă din perspectiva normelor de drept material sau procedural.

30. Astfel, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să cuprindă critici clare, convingătoare și întemeiate pe unul dintre temeiurile prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, simpla formulare formală a motivelor nefiind suficientă pentru depășirea filtrului de admisibilitate.

31. Dezacordul recurentului față de soluția instanței de apel nu constituie, prin sine însuși, un temei de casare a deciziei contestate, întrucât recursul exercitat în condițiile Secțiunii a II-a are caracter devolutiv exclusiv asupra problemelor de drept material și procedural, instanța de recurs fiind chemată să verifice doar legalitatea hotărârii, iar nu temeinicia acesteia sub aspect factual.

32. În conformitate cu regulile prevăzute în Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu este competentă să verifice modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța probantă a probelor, raportul dintre acestea, suficiența probatoriului și concluziile rezultate din administrarea probelor sunt chestiuni ce excedează controlului de legalitate exercitat în recurs.

33. În cauza de față, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Nord, constatând că acestea se întemeiază pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor de fapt dovedite prin probatoriul administrat.

34. Recurentul și-a manifestat dezacordul față de soluția instanței de apel, invocând prevederile art. 432 alin. (1) lit. d) și e) din Codul de procedură civilă. Totuși, după cum a fost expus, deja, în jurisprudența Curții Supreme de Justiție (încheierea nr. (2ra-883/24, §62-70), Curtea Supremă de Justiție a explicat aplicabilitatea temeiului de recurs prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă). Susținerile formulate nu relevă o pretinsă aplicare eronată a normelor de drept material sau procedural, ci exprimă exclusiv o apreciere subiectivă asupra situației de fapt și a probelor administrate. Prin criticile invocate, recurentul nu a combătut în mod efectiv considerentele instanței de apel, limitându-se la exprimarea unui simplu dezacord față de soluția pronunțată, soluție care, potrivit constatării instanței de recurs, este temeinic și corespunzător motivată.

35. În jurisprudența sa constantă (decizia nr. 2rac-32/23, §48; decizia nr. 2ra-489/23, §51; decizia nr. 2ra-188/25, §48; decizia nr. 2ra-1258/23, §40–43), Curtea Supremă de Justiție a statuat că eventualele lacune ale probatoriului nu pot fi suplinite prin presupuneri privind conținutul și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, hotărârea judecătorească neputând fi întemeiată decât pe probe administrate în mod legal.

36. Referitor la critica recurentului cu privire la omisiunea instanței de apel de a atrage în proces persoana ale cărei drepturi sunt afectate prin decizia pronunțată, aceasta nu poate fi reținută, întrucât, în speță, nu sunt prezente omisiuni sau erori procedurale care să atragă, drept consecință, desființarea actului judecătoresc în temeiul art. 432 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă.

37. În speță, instanța de apel a efectuat o examinare completă și riguroasă a raportului juridic dedus judecății, a stabilit corect natura obligațiilor ce incumbă părților, iar concluziile la care a ajuns sunt rezultatul unei analize multiaspectuale și temeinice a probelor, aspecte care nu au fost combătute prin critici de legalitate de către recurent.

38. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că recursul declarat de CA „Garanție” SA, este vădit neîntemeiat și, pe cale de consecință, inadmisibil.

39. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de CA „Garanție” SA.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Gheorghe Stratulat

Judecători

Ana Cucerescu

Ion Munteanu